

גליון 304
שנה ז' תשע"ח

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תורה למשפחה קליטן על האשיר לשרית בתמינה

סיפורי חז"ל

כל מה שעשית יפה עשית

אגריפס המלך ביקש להקריב ביום אחד אלף עולות, שלח לומר לכהן הגדול שהיום לא יקריב איש עולות חוץ ממני, והנה בדיוק באותו יום, הגיע לבית המקדש אדם עני ובידו קרבנו - שני תורים בלבד, ביקש העני מהכהן להקריב אותם, השיב לו הכהן: אגריפס המלך ציוה שהיום איש לא יקריב קרבן חוץ ממנו. אמר העני: מידי יום ביומו אני צד ארבעה תורים, שנים מהם אני מקריב, ומהשנים האחרים אני מתפרנס, ואם היום לא אקריב את קרבני - תגרם לקיפוח פרנסתי. שמע הכהן את דברי העני והחליט להקריב את תוריו למרות אזהרתו של המלך. באותו יום חלם אגריפס חלום, ובו ראה כי עני אחד הקריב קרבן, למרות אזהרתו שאיש לא יקריב קרבן. משהקיץ משנתו, קרא לכהן הגדול ואמר לו: הן הזהרתי אותך שאיש לא יקריב היום קרבן מלבד ממני. סיפר הכהן למלך על מנהגו של העני שמדי יום ביומו צד ארבעה תורים ומהקריב מהם שנים, ומהשנים הנותרים מתפרנס וכי היתה לי ברירה? לא רציני לקפח את פרנסתו של העני ולכן הקרבתי את קרבנו. שמע אגריפס המלך את דבריו ואמר: "כל מה שעשית יפה עשית".

פרשת השבוע

לפשפש במעשיהם של אחרים ולחפש תקנה לחטאיהם. אמר לו ר' ישראל, כשבאים נגעים על אדם שולחים אותו אל מחוץ למחנה, כדי שלא יראה את מעשיהם של אחרים ויהיה עסוק רק בתיקון עצמו.

ולקח מלוא המחטה (ט"ז - י"ב)

מספרים שפעם נודמן לו לבעל שם טוב הקדוש זיע"א לשמש את הרה"ק רבי יצחק מדרוהוביץ זיע"א, הכניס אליו כוס קפה לחדרו והמתין. משגמר ר' יצחק לשתות, ניגש הבעש"ט לקחת את הכוס ולהוציאה, פנה אליו ר' יצחק ואמר: מר מן הסתם חושב אותי לתלמיד חכם, ועל כן רצה לשמשני ולהשקותני, אך מדוע טורח מר גם בהוצאת הכוס? ענה לו הבעש"ט: במשנה (יומא ז' - ד') למדנו, שביום הכיפורים היה הכהן הגדול לובש בגדי לבן במיוחד בשביל הוצאת הכף והמחטה הריקות מקודש הקדשים, הרי שגם הוצאת הכף והמחטה עבודה היא. התפעל ר' יצחק מן התשובה ואמר, חושבני שאני הוא שצריך לשמש את כבודו.

וראה הכהן את הנגע (י"ג - ג')

מספרים על הרה"ק רבי אשר מטטולין זיע"א שהיה אומר: חסידים של היום באים אל הרבי להראות את מעלותיהם, ואילו אנחנו היינו מסתירים את הטובות והיינו באים אל הרבי עם נגעינו, כדי שיעזור לנו להירפא מהם. ככתוב "וראה הכהן את הנגע".

ואיש כי ימרט ראשו טהור הוא

(י"ג - מ')

סיפר הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא זיע"א: מופלג ביראת שמים היה הרה"ק רבי חיים חייקיל מאמדור זיע"א חד מבני היכלא של "המגיד הקדוש ממעורטש זיע"א, עד כדי כך שכל שערות ראשו נשרו ממנו מרוב פחד השי"ת שאפף אותו, ועליו ועל שכמותו אמר הכתוב "איש כי ימרט ראשו" - מפחד ה' - "טהור הוא" בעל מדרגה הוא.

בדד ישב מחוץ למחנה מושבו

(י"ג - מ"ו)

מסופר: פעם בשעת צרת הכלל, ישב אצל הגה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א, יהודי אחד שהחל

זמני השבת

זמני יציאת שבת

ירושלים: 7:45 ת"א: 7:47 ר"ת: 8:25

תזריע-מצורע

זמני כניסת שבת

ירושלים: 6:31 ת"א: 6:46

הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג זיע"א
(ליומא דהילולא ב' אייר)

לפני למעלה ממאתיים שנה היתה בעיר ניקלשבורג קהילה גדולה וחושה, במשך דורות רבים ישבו על כס הרבנות של עיר זו גאונים גדולים ומפורסמים, ביניהם המהר"ל מפראג, רבי יום טוב ליפמאן הלר בעל ה"תוספות יום טוב" ורבנים גדולים אחרים זיע"א. כאשר עמדה קהילה זו לבחור ברב שהיה בעת ובעונה אחת גם הרב הראשי של האיזור כולו, היו מחפשים כדבר המובן מאליה גאון גדול ששמו יצא למרחקים כאחד מגדולי הדור. באותם ימים כבר היה רבי שמואל שמעלקא זיע"א מתלמידי הרה"ק המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א רב מפורסם לאחר ששימש ברבנות בקהילות חשובות של פולין, שלחו אליו פרנסי קהילת ניקלשבורג הזמנה לבוא לעירם לשבת, כמועמד לתפקיד הרב הראשי שכסאו היה אז מיותר, רבי שמעלקא קיבל את ההזמנה, בא לשבת, דרש ברבים בהלכה ואגדה, פלפל עם תלמידי החכמים שבעיר ועשה רושם כביר על כולם. שבועות אחדים אחרי שובו לביתו, קיבל רבי שמעלקא כתב רבנות של העיר ניקלשבורג, פרנסי הקהל הודיעו לו כי הוא התקבל כרב ראשי של הקהילה, וגם כרב הכולל של בודהמיה ומוראביה כולה. זמן קצר לאחר מכן הוא בא לעיר ונתקבל בכבוד גדול, ומיד נכנס ראשו ורובו לענייני הרבנות של העיר כפי שהתפקיד דרש ממנו, במשך היום היה עסוק שעות רבות בענייני הקהילה, ואילו את רוב שעות הלילה הוא הקדיש ללימוד בהתמדה וקדושה.

באותם הימים חי בניקלשבורג יהודי זקן, תמים וירא שמים, שמילא את תפקיד השמש של הקהילה, כפי שזה היה נהוג, היה השמש הזקן עובר מדי בוקר ודופק במקלו על החלונות ותריסי הבתים כדי להעיר את היהודים לעבודת הבורא, בעוברו ליד ביתו של הרב היה השמש נוהג להתעכב שם דקות אחדות, לנוח קמעה ולפעמים אף לשתות כוס תה, הוא המשיך במנהגו זה גם אחרי בואו של רבי שמואל שמעלקא לעיר. פעם אחת כאשר השמש נכנס לבית הרב לפנות בוקר, הוא ראה את הרב יושב כהרגלו רכון על הגמרא ולידו עומד יהודי בלתי מוכר חגור בחגורת עור והאזין לקול הלימוד, השמש שהכיר היטב את כל יהודי העיר, היה בטוח כי את היהודי הזה עדיין לא ראה מעולם, חשב השמש כי זהו וודאי אחד היהודים הנוודים ההולכים מעיר לעיר, ועכשיו הוא לן בביתו של הרב והשתתף בשיעור הבוקר שלו, במשך כל אותו היום לא ראה השמש את היהודי שהוא שנית, אולם למחרת בבוקר שוב באותה שעה הוא שוב ראה אותו עומד ליד הרב ומקשיב ללימוד הגמרא, עתה גברה סקרנותו של השמש והוא החליט לשאול את הרב בהזדמנות מיהו יהודי בלתי מוכר זה? כאשר הוא אכן שאל, השיב לו רבי שמואל כי היהודי הזה היה אליהו התשבי, הוא הוסיף וביקש את השמש לא לדבר על זה יותר, והשמש המופתע לא הוסיף לשאול שאלות בנדון.

עבר זמן מה והשמש שכח מכל הפרשה, עד שפעם אחת עבר מאוחר בלילה ליד בית הרב, וראה משהו מיוחד במינו, בדיוק כאשר עבר שם נפתחה הדלת החיצונית של הבית, ובפתח הופיעה דמותו האצילה של הרב, בידו פמוטים עם שני נרות, כשהוא מלווה שני אורחים שעזבו את ביתו, אחד מהם היה אותו יהודי עם חגורת העור שהרב תיאר בשעתו כאלהו הנביא, השני היה לבוש בגדי מלכות ועל ראשו כתר, בראות השמש את המחזה נפל עליו פחד גדול, הוא

עמד שם בחשכת הלילה רועד מקור ומהתרגשות, וראה את הכל, ראשון הלך בעל הדמות המלכותית ואחריו אליהו הנביא, אחריהם צעד הרב וליווה את האורחים צעדים אחדים, הוא חיכה עד ששני האורחים נעלמו בחשיכה, ואחר כך נכנס לבית והתיישב ללמוד, השמש נשאר על עמדו רגעים ארוכים משתאה ואינו יודע את נפשו, אחר כך אור עוז ונכנס לבית הרב ואמר: אני מבקש ממך סליחה ומחילה רבי, ואל נא תכעס עלי, אולם מאד הייתי רוצה לדעת מי זה היה האדם עם בגדי המלכות ועם הכתר על ראשו שרבינו זה עתה ליווה מביתו. באמת לא כדאי לדבר על כך, השיב הרב באי רצון, אולם הואיל וראית מה שראית הרי זה סימן שמותר לי לספר לך, ובכן דע לך כי האיש היה מנשה בנו של חזקיהו המלך, והוא בא אלי בקשר לדין תורה שהיה לנו כאן היום.

מעשה ביהודי ירא שמים שחי בעיר אחת שהיה מהדר ומדקדק במיוחד במצוות לא תעשה לך פסל וכל תמונה שבעשרת הדיברות. למרות שהיה לו כשרון ונטיה חזקה לציור ולפיסול, הוא נוהר משנה הזירות לא לעשות שום דבר שיכול להיכנס לאיסור עשיית פסל או תמונה, ולעבור בכך על הלאו של עבודה זרה, הוא אפילו הקפיד שלא להסתכל על דברים כאלה, הגיעו אצלו הדברים עד כדי כך, שפעם אחת הוא יצא בלילה לרחובות העיר, והחל לשבר את כל הצלמים וצלבים המוצבים שם, אחד משומרי העיר תפס אותו בשעת מעשה, והוא הובא לדין ונדרן למוות, עוד באותו יום בוצע גזר דין המוות והיהודי הוצא להורג בתליה. הקהילה כולה היתה בסכנה גדולה, אך בעזרת השם ובניסים גדולים חלפה הסכנה והצליחו לשכנע את השלטונות, כי היהודי עשה מה שעשה על דעת עצמו ואיש מבני הקהילה היהודית לא היה שותף למעשה, היהודי שהוצא להורג היה עני מרוד, ולאמנה לא היה מאין לגבות את כתובתה, היא נשארה בחוסר כל, ועל כן היא פנתה לחברא קדישא שאחד מתפקידיה היה לתמוך באלמנות שנקלעו למצב כלכלי קשה, אולם אנשי הח"ק טענו כי חובת החברה לתמוך באלמנות שבעליהן מתו מות טבעי, אולם לא כאשר האיש איבד את עצמו לדעת, והרי במקרה שלפנינו ברור כי האיש הלך לקראת גורלו בעיניים פקוחות, והוא ידע מה שהוא עושה ומה צפוי לו. לאחר שהרב ובית הדין של אותה עיר שמעו את טענות הצדדים, הם החליטו להעביר את הנושא להכרעה לרבה של ניקלשבורג.

ישבנו היום כל היום כולו על מדוכה זו, דנו בסוגיה ועיינו בהלכה, ולא הצלחנו להכריע, החלטנו לדחות את ההחלטה הסופית למחרת היום. ועכשיו שעת לילה מאוחרת כאשר ישבתי כדי לעיין בדין, בא אלי מנשה בן חזקיהו והסביר לי את הענין, הוא סיפר לי כי מאז מותו לא מצאה נשמתו מנוחה על החטא שחטא בחייו, בכך שהכניס צלם להיכל בבית המקדש, בכל דור ודור מגולגלת נשמתו באנשים שונים שתפקידם לתקן את העבירות שעבר, עד כה לא זכה לתיקון מושלם עד שנשמתו התגלגלה בדמותו של היהודי ששיבר את הצלמים ברחובות העיר, ומסר את נפשו בצורה מושלמת על הלאו של לא תעשה לך פסל, עתה, הוא סיפר לי, וכתה נשמתו לתיקון המיוחל, וכיון שאני ובית דיני נתבקשנו לעיין בדין ולהוציא פסק דין על פי ההלכה, הוא בא לבקש אותי שלא נחשיב את מעשהו של היהודי שהוא כאיבוד עצמו לדעת, אלא כמעשה של קידוש השם, והאיש ההוא היה קדוש שמסר את נפשו על קיום המצוה בהידור, לאור כל זה הוא ביקש כי בית הדין בבואו להחליט אם האלמנה זכאית בתביעתה, יקח כל זאת בחשבון.

צ'ישל ונמשל

השמח בחלקו

חיים הוא דיג. שעות ארוכות הוא יושב על המזח, משליך את חכתו אל המים, נושא תפילה חרישית וממתין לשלל שיעלה בחכתו. יש ימים שהברכה שורה בהן, והדגים כמו רבים ביניהם מי יזכה להכנס לסליו של חיים, בזה אחר זה הוא שולה את הדגים מן המים, בורר את הדגים היפים, ומניח את הקטנים שעדיין אינם ראויים לאכילה, תגדלו, הוא לוחש להם חרש, תחזרו בעוד חודש, אקבל אתכם בשמחה. הסל מתמלא חיש מהר, פונה למסעדות הדגים הסמוכות לחוף הים ומוכר להם את הדגים אותם העלה. כששכר יומו בכיסו, פונה חיים לביתו. לא, הוא לא חוזר אל הים, דאגת המחר אינה מטרידה אותו, די לו במה שהרוויח היום כדי לספק את צרכיו, ומדוע יטריד את עצמו בדאגות שעדיין לא נולדו. בבית הוא סועד את לבו בנחת, צריך לתת לגוף את שלו, הוא אומר, שיהיה לו כח להחזיק את הנשמה. שמח הוא בחלקו וטוב לו בחייו. ויש גם ימים אחרים, בהם הדגים לא ממהרים לקפוץ לסליו, החכה מונחת במים ולא נעה, אף לא דג אחד מתקרב אל הפיתיון. גם בימים כאלה חיים נותר שלי, הוא נושא עיניו לשמים ואומר, כנראה שלא עשיתי די מעשים טובים, איני זכאי היום שתתברך מלאכתי. באחד הימים, בעודו יושב על המזח, החכה במים, והשלווה נסוכה על פניו, עוצרת בסמוך מכונית הדורה, מתוכה יוצא איש עשיר, לשעבר היה גר בשכנות לחיים, ההצלחה האירה לו פנים והוא התעשר ועשה חיל בעסקיו. וכעת הגיע למוז, זיכרונות ילדות רבים נותרו לו שם ליד המים בין הגלים המתנפצים, הוא בא להתרפק. "שלום רבי חיים, מה שלומו?" "עליכם השלום! ברוך השם יום יום, כמו שאתה רואה מתפרנסים". "חיים, אפשר להציע לך עסק?" "למה לא? אם זה טוב, אז יהיה לטובה". "תראה, אתה יושב כאן שעות, עם החכה ביד, מתאמץ לשלות דגים באמצעים פשוטים, ומתפרנס בדוחק. למה שלא תחשוב בגדול? להסתכל קדימה ולהתקדם, להתרחב, להתפתח". חיים תלה בו סוג עיניים, אינו מבין לאן האיש חותר. הוא המשיך. "תתחיל בהתחלה לעבוד קצת יותר קשה, תשקיע יותר שעות ותתפוס יותר דגים. את הכסף שתרוויח תשים בצד ותחסוך. כשיצטבר לך סכום גדול מספיק, תקנה לך סירת דייגים קטנה מיד שניה. תשקיע בציוד ותקנה רשתות מקצועיות, תצא אל הים הפתוח ותתחיל לתפוס הרבה יותר דגים ממה שתפסת עד היום, תעבוד עם יותר מסעדות, תתפרס ותהיה הספק הבלעדי של אותם מסעדות איתם אתה עובד. את הכסף שתרוויח תחסוך עד שתוכל לקנות סירה גדולה יותר, זרועות חשמליות ומנופים, תעסיק צוות עובדים, תשווק את הדגים לחנויות נוספות ותעלה את סכום הרווחים. הוא שתק לרגע. וחיים השחיל מילה: ואז? עיניו של האיש ברקו: "ואז, תרכוש עוד סירות, תעסיק עוד עובדים, תפתח רשת לשיווק דגים, אתה לא תצטרך עוד לצאת ולעבוד בחום ובקור, בשמש ובגשם, תוכל לשבת במשרד ממוזג במקום מכובד ולנהל את הרשת, תעסיק מאות עובדים, ותגלגל סכומי כסף אדירים. תחשוב בגדול, חיים!" "ואז?" "נו, באמת! אז תהיה עשיר באמת, יהיה לך כסף, תוכל לעשות מה שאתה רוצה. אתה באמת תצטרך לעבוד קשה, אבל אז, כשיהיה לך קצת זמן פנוי, תוכל לבוא למשל כמוני, לשבת קצת על חוף הים בשלווה, ליהנות מהרוח והשמש, לדוג קצת דגים... ממש תענוג."

ומה מה אני עושה עכשיו, ידידי? שאל אמר ר' חיים.

השמש שמר את כל הענין בסוד כמוס במשך כמה שנים, עד שמצא עצמו נאלץ לגלותו וזאת מסיבות מיוחדות במינן, מעשה בדיון תורה שנערך בעיר בו פסק הרב נגד כמה בעלי בתים החשובים, ובעלי ההשפעה הללו הפכו כשל כך לשונאים מושבעים של הרב, והחליטו לעשות הכל כדי לסלקו מן העיר, החלו הללו לחפש על הרב כל מיני עלילות ואמתלאות, עבירות וחסרונות שונים, ובמסגרת מאמציהם גילו כי הרב מתנהג על פי מנהגי החסידים, אמנם לא היה בכך כל חידוש כי הרי כולם ידעו מאז ומתמיד כי רבי שמואל שמעלקא הוא מתלמידיו המובהקים של המגיד ממעזריטש, כך הרב נהג בניקלשבורג מהיום הראשון לבואו לעיר כאשר קיבלו אותו שם כרב ומורה הוראה, אולם מתנגדי הרב לא התחשבו בכך והפיצו כל מיני שמועות, וכדרכה של לשון הרע שהיא סחורה עוברת לסוחר ומוצאת קונים בקלות יתירה, כך התלקחה המחלוקת שאיימה על הקהילה היהודית של ניקלשבורג. כאשר המחלוקת הגיעה לשיאה, התאספו ראשי הקהילה ובעלי הבתים החשובים לאסיפה והחליטו להודיע לרב שלמען שלום הקהילה מוטב שיעזוב את כס הרבנות של העיר ושל המדינה.

הם קראו לשמש הזקן והטילו עליו ללכת אל הרב ולהודיע לו את החלטת ראשי הקהל, אולם כאן ציפתה לראשי הקהל הפתעה, השמש הזקן שכולם הכירו אותו כאדם שקט מתון וצייתן, יצא הפעם מכליו וסירב למלא את השליחות, וצעק: היתכן לחשוד בצדיק כזה, בגאון כזה, בקדוש כזה, ואיפה כאן כבוד התורה? לא, אין אני מוכן ללכת בשליחות כזו, שלחו את מי שתשלחו אני לא הולך. כל הנוכחים הופתעו מדבריו התקיפים של השמש הזקן, אמנם כולם ידעו כי האיש הוא אדם ישר הגון ותמים דרך, שזו הפעם הראשונה שראו אותו יוצא מכליו ומסרב למלא את השליחות שהוטלה עליו, היו בין הנוכחים שהציעו לפטר את השמש ממשרתו, אולם המתונים יותר ביקשו לשמוע מפיו מדוע הוא מתייצב בתוקף כה רב לימינו של הרב? כאן פתח השמש הזקן את פיו וסיפר לנוכחים את המעשה שהיה, הוא אמר כי שמר את כל הענין בסוד לפי בקשת הרב, כי הוא ידע שפרסום הענין לא יהיה לרוחו של הרב, אולם עתה כאשר הוא רואה שאין ברירה הוא החליט לספר את מה שראו עיניו ושמעו אוזניו, והוא סיפר לראשי הקהילה המשתאים את סיפור ביקוריו התכופים של אליהו הנביא אצל הרב, ואת ביקורו של מנשה המלך שבא לייעץ לו כיצד לפסוק בענינה המסובך של האלמנה שבעלה מת על קידוש השם. מובן מאליה כי בתום סיפורו של השמש הזקן, נותרו מתנגדי הרב בלי מענה לשון, הם בושו ונכלמו וכל האסיפה התפורה בשקט. והרב רבי שמואל שמעלקא נשאר הרב הראשי של ניקלשבורג והמדינה עד יומו האחרון. כאשר חסידים סיפרו את המעשה ברבי שמעלקא והשמש, הם התפעלו לא מגדולתו וקדושתו של הרב, זה הרי היה ידוע ומפורסם. אלא מענייתו המופלגת של השמש הזקן, שכמה וכמה פעמים היה לו גילוי אליהו, והוא לא סיפר על כך מלה לאיש, עד שנאלץ לעשות זאת על כורחו, כאשר שם את נפשו בכפו כדי להגן על כבודו של הרב רבי שמואל שמעלקא.

צ'ין אדם לחברו

שלא לבייש

מסופר: פעם עבר הרה"ק רבי חיים מצאנו דרך העיר אונגוואר, ונכנס לבית מדרשו של הרה"ק מהר"מ אש זיע"א כדי לקבל פניו. כיבדו רבה של אונגוואר בפלפול חריף שהשמיע לכבודו. הקשיב רבי חיים כשסביבו תלמידי המהר"מ אש ולא העיר אף מלה כאילו מסכים לדבריו, כבוד התורה. כשיצא ה"דברי חיים" ליוה אותו בנו של הרב. אמר לו רבי חיים בחשאי: אביך שכח כנראה דברי תוספת במקום פלוני. סיפר הבן לאביו שמיד הודה לדבריו ולא קיבל הרב את הכבוד שחילק לו רבי חיים. עלה על הבמה בבית מדרשו ואמר: רבותי טעיתי, הרב הקדוש מצאנו צודק, שכחתי את דברי התוספות במקום פלוני, ולפלפולי אין יסוד.

הרב שומר העגלות

רגיל היה הרה"ק רבי שמואל מקאמאד זיע"א בהכנסת אורחים, פעם עברו סוחרים עם עגלות וסחורות דרך ביתו בליל חורף קשה, עיכבם רבי שמואל ולא נתן להם להמשיך בדרכם, אמר להם: הכנסו לביתי, שולחני ערוך לסעודה חמה, ומטות מוצעות עבורכם. ענו הסוחרים, לא נוכל לעשות זאת, על מי נשאיר את העגלות עם הסחורה? צהלו פניו של רבי שמואל ואמר: יש כאן שומר, הוא ישמור על העגלות. הכין להם רבי שמואל לאכול, הציע מטותיהם, התלבש בלאים וקרעים, ויצא והפך לשומר לילה.

גמילות חסד

אמר הרה"ק רבי יחיאל

מאלכסנדר זיע"א: להעמיד פנים שוחקות בשעה שיהודי שלא ניהן בבניה יתירה מבקש לומר מילתא דבדיחותא, גם זה בבחינת גמילות חסד.

לא להרע לשום נברא

שח הרה"ק רבי דוד משה מטשארטקוב זיע"א: כשהייתי ילד בן שבע קבלתי על עצמי לא להרע לשום נברא בעולם. שאלוהו, וכשגוי מיצר ליהודי האין הוא מתפלל למפלת הגוי? השיב הצדיק: אני מתפלל להרמת קרן היהודי, ואז גוי לא יוכל שוב להרע לו.

הכרת הטוב עד כמה

סיפר הגה"צ ר"מ חדש זיע"א: פעם נודמן לי ללכת עם ה"סבא" מסלבודקא זיע"א לכיוון הישיבה, לפתע עברה מולנו קבוצה של קוזקים, ראיתי כי ה"סבא" נבהל, והרגעתי אותו: ב"ה שעכשיו המשטרה הקומוניסטית שולטת במצב, ואין כבר סיבה לפחד מהקוזקים, ה"סבא" נרגע והחל להודות לי על שהשבתי את רוחו בדברי הנבונים, הייתי נבוך, וכי מה עשיתי שאני זוכה לשבחים כאלה מפי הסבא? הגענו לבית המדרש, והנה נעצר ה"סבא" והורה לי להיכנס לפניו מתוך הכרת הטוב, סירבתי כמובן כי מי אני שאכנס לפני הרב, אך הוא לא ויתר ועמד על כך בתוקף, לא נותרה לי ברירה נאלצתי להיכנס לפניו. לימים כאשר היה המשגיח ר' מאיר משוחח עם תלמידיו על החשיבות של הכרת הטוב, היה מספר את הסיפור הנ"ל כדי להראות עד להיכן היא מגעת.

תלולא דצדקיא

שבת קודש כ"ט ניסן הרה"ק רבי משה מקאברין ב"ר ישראל (תרי"ח)

יום ראשון ל' ניסן רבינו יוסף אבן מיגאש ב"ר מאיר הלוי (ד"א תתק"א)
רבינו חיים ויטאל ב"ר יוסף (ש"פ)
הרה"ק רבי יעקב ב"ר צבי (יעב"ץ - תקל"ו)

יום שני א' אייר הרה"ק רבי מנחם מענדל מוויטעפסק ב"ר משה (תקמ"ח)
הגה"ק רבי עקיבא יוסף שלעוונגער ב"ר יחיאל (תקפ"ב)

יום שלישי ב' אייר הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מנקלשבורג ב"ר צבי הירש (תקל"ח)

יום רביעי ג' אייר הרה"ק רבי יהודה לייב פיסטינר מקאלמיי (תלמיד הבעש"ט - תק"ה)
הרה"ק רבי אריה לייב צונץ ב"ר משה (הגאון מפלאצק - תקצ"ג)
הרה"ק רבי ישעי' מקרעסטיר ב"ר משה (תרפ"ה)

יום חמישי ד' אייר הרה"ק רבי ליפא מסאמבור ב"ר יצחק אייזיק מכפר ספרין (תקפ"א)

יום שישי ו' אייר הרה"ק רבי לייבוש ממעזריטש (תלמיד הבעש"ט - תקל"ה)
הרה"ק רבי משה מסאמבור ב"ר יצחק אייזיק (ת"ר)
הרה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא ב"ר שמואל צבי (אמרי יוסף - תרס"ט)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמילאל הכהן רבטובין שליט"א
מח"ס "גם אני אדון" ו"מדרש יוסף התרשי" על המצוות.

לעבור בפני המתפלל (ח)

א) אם עוסק בתורה, מותר לישוב בתוך ארבע אמות של מתפלל, שכשעוסק בדברי אין גנאי בישיבתו, והוא שמוציא דברי תורה בפיו, אבל ההורר בדבר תורה, אינו מועיל לזה, שההורר אינו נראה, וישיבתו נראית גנאי למקום קדוש. (שו"ע הרב, סימן ק"ב, סעיף א')

ב) העוסק בדבר מצוה, אסור לישוב בתוך ארבע אמות של מתפלל. (חידושי הגהות על הטור בשם מהר"ח)

ג) יש אומרים שהלבוש בתפילין, מותר לישוב בתוך ארבע אמות של מתפלל. (חיי עולם, על שו"ע, או"ח, סימן ק"ב) ויש אומרים דאין להקל אלא אם כן הוא גם מהרהר בדברי תורה מתוך ספר. (אפיקי מגינים על שו"ע או"ח, סימן ק"ב, ביאורים ס"ק ב')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז

מברכים חודש אייר
המולד יום ראשון
בשעה 4:37 אחה"צ 5 חלקים
ר"ח ביום ראשון ושני